

Långsiktigt privat sparande

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa stimulanser för ett långsiktigt privat sparande.

Motivering

Över två miljoner svenskar har idag inga pengar på banken och var femte vuxen svensk har sällan eller aldrig pengar kvar i slutet av månaden när det är dags för löneutbetalning. Privatpersoners totala skulder har vuxit betydligt under senare år, låt vara att en förklaring är att bolånen blivit mycket högre till följd av ökade fastighetsvärden.

Vår tidigare finansminister Anne Wibble uttalade i början av 1990-talet att ”varje medborgare borde ha en årslön på banken” som buffert för oförutsedda utgifter. Även om Alliansregeringens sänkta skatter medfört ett visst ökat sparande för många är det sannolikt så att detta sparande i huvudsak görs av personer med redan bra ekonomi. De som saknar sparande har inte i någon större utsträckning påbörjat sådant utan konsumerar sannolikt sin nettoinkomstökning.

För väldigt många är livet idag krediter i stället för sparande. Detta kan långsiktigt inte vara bra för vare sig individen eller samhället. Tillkomsten och utvecklingen av sms-lånen, som är förenade med mycket höga kostnader, visar tydligt bristen på ekonomisk planering i många hushåll.

1978 infördes ett subventionerat skattesparande, som 1983 ändrades till allemanssparande. Man kunde välja mellan traditionellt banksparande eller fondsparande i aktier. Det är ingen överdrift att påstå att dessa sparformer var succéer och mycket bra inkörsportar för många människor att börja spara på bank eller i aktier.

Något liknande skulle kunna aktualiseras liksom särskilt ungdomssparande och särskilda bosparandeformer. För att få med sig många personer, som nu inte på egen hand sparar, krävs såväl omfattande informationsåtgärder som stimulansåtgärder i form av skattelättnader. Ett sådant sparande skulle kunna leda till att personer i större utsträckning kan klara sig själva och i motsvarande utsträckning inte behöva anlita socialtjänsten när en ekonomisk krissituation infinner sig.

Regeringens förslag om investeringssparkonton är i och för sig mycket positivt. Men detta kommer inte att stimulera dem som idag inte har något sparande att börja spara utan vänder sig i första hand till personer som redan har ett sparande i aktier eller fonder.

En stimulans till sparande kan mycket väl vara begränsat till ett belopp om 50 000 kronor eller 100 000 kronor per person och kanske enbart avse sparande på bankkonto.

Stockholm den 2 oktober

2012

Jan Ertsborn (FP)